

[Kim Behnke]

sikringsordning for lægerne, som jo har det medicinske ansvar, at lægge op til at få antallet af fejlbehandlinger, antallet af fejlkirurgiske indgreb osv. reduceret. Det er det egentlige mål med dette.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg kan sige til Fremskridtspartiet, at det formål er vi jo selvfølgelig fuldstændig enige i. Men jeg er lidt i tvivl med hensyn til metoderne, hvis Fremskridtspartiet mener det alvorligt med hensyn til, at man også vil udbetale erstatning eller godtgørelse for de skader, hvor man ikke kan påvise en egentlig skyldig person. Jeg mener: Hvad vil man gøre ved det? Det synes jeg kan blive lidt vanskeligt, hvis man taler dette her incitamentsprog.

I øvrigt vil jeg gentage, at fra vores side er det nok så meget et spørgsmål om at blive klar over, hvor behandlingssystemet har sine svage sider, som at fokusere på de enkelte personer. Det er selvfølgelig to sammenhængende størrelser, men begge dele er der, og derfor mener vi også, at der skal en egentlig patientforsikring til og ikke alene en lægeskadeordning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ligesom fru Birgitte Husmark undrede jeg mig også over denne diskussion om incitamentsstrukturen, som det så nydeligt hedder. Kan vi være helt sikre på, at netop den type tiltag, som er foreslået her, vil udvirke den handling, som hr. Kim Behnke nævnte? Kunne det ikke tænkes, at læger, som var meget ivrige efter aldrig at begå fejl, snarere henviste til andre læger, hvis det var områder, man ikke helt var eksperter på? Man kunne også sige, at hvis man vidste, der var en forsikring, som dækkede alle skader, behøvede man ikke at tage det så tungt med fejl, for så var der jo en forsikring, der dækkede. Så den psykologi kan altså vendes på mange måder.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Til forståelse for fru Elisabeth Arnold: Vi har ikke i forslaget bemærkninger ønsket, netop fordi det er et beslutningsforslag, at skære en firkantet ordning ud, fordi det meget let kunne

have afstedkommet en diskussion, ikke om det principielle, men om den måde, vi havde formuleret det på.

Men for at imødekomme de ønsker, fru Elisabeth Arnold har om, at lægen vitterlig har det pågældende incitament, vil jeg nævne – uden at skulle klandres for sammenligningen – at man jo netop f.eks. i forbindelse med kaskoforsikring af biler har det system, at hvis man kører fejlfrit i tilstrækkelig lang tid, så falder præmien. Den læge, der år efter år opererer uden at begå fejl, kan få en lavere præmie end den læge, der begår fejlene. Derfor vil der være et direkte incitament til, at den pågældende læge kigger en ekstra gang i journalen, inden han saver i betnet.

Poul Nødgaard (FP):

Der eksisterer i dag ikke nogen pligt for læger og andre personer inden for sundhedssektoren til at være ansvarsforsikret med hensyn til den skade, de pågældende måtte komme til at forvolde på deres patienter. F.eks. har tandlæger og praktiserende læger kun i et vist omfang tegnet såkaldt frivillige ansvarsforsikringer.

Jeg gjorde mig den ulejlighed forleden dag, da jeg var hos min tandlæge i Roskilde, at spørge, hvordan han stod i relation til dette system. Han sagde, han havde en frivillig forsikring, men han var vidende om, at mange af hans kolleger ikke havde nogen form for forsikring. Og så spørger jeg dette høje Tings medlemmer, om det kan være rigtigt, at danske statsborgere, der går til læge og tandlæge, er bedre sikret hos én læge forsikringsmæssigt end hos en anden. Det synes jeg er et meget centralt spørgsmål at få afklaret.

Inden for sygehussektoren findes der flere forskellige ordninger. I nogle amter er ansvarsdækningen på sygehuse indeholdt i de amtskommunale generelle ansvarsforsikringer. Andre steder er der, så vidt jeg ved, ikke tegnet forsikringer, hvilket indebærer, at den kommune, der er sygehusejer, selv må bære den økonomiske risiko for erstatningspådragende skader.

Jeg forestiller mig, at ordningen skulle være sådan, at en læge, der ansættes på et amtssygehus, ud over sit eksamensbevis selvfølgelig medbringer en forsikringspolice, der fortæller, at han på samme måde, som når han kører bil, er forsikret mod de skader, han eventuelt måtte forvolde ved skødesløshed o. lign.